

Најпаша КОВАЧЕВИЋ

ОДБРАНА ДУШЕ

*Вечност је оно без почетка и краја
бесмртност има почетак али не крај*

И док сам падала у бунар свога света одбацих име као љуску. Аталија остаде горе да је више никада не нађем, бела одора рођена да не полети. Ја сам летела али доле, јер бунар је време пада. Све остало је само сан.

Трг (I чвор)

Зракасто се шири око округлог центра. Блистав на сунцу, са гомилом тек проходале деце. Да је горе, идеалан за фотографију геометријом симбола. Овде маска карневала.

Улице (II чвор)

Праве. Праве. Исте. Крију стране света. Мучно прљаве.

Куће (III чвор)

Безбојне и ружне. Заверене против лепоте. Несмеле, сиве, прешарене, бездушне. Ко живи у њима?

Дреће (без чвора)

Расте против свега, лудо, упорно, детињасто и мудро. Заливају га једино кише и чувају снегови. Вечно семе живота дирљиво у својој доброти.

Реке (IV чвор)

Ваљају тешке и затроване воде у безлучном загрљају.

Људи (V чвор)

Уплашени, уморни, безнадни. Немају децу, снове, смисао. Имају мрак, страх и страх као сунце.

Овде морамо стати (ми?)

Када сам пала не знам. Ни зашто. Ни зашто. Али сам ту. Дакле, полазим десном улицом и улазим у Позориште (Зар је оно казна ако је љубав)

Причу о паду једне душе почећемо уласком у лавиринт. Једне степенице воде доле (још), кроз ходнике и атрије до Врата. Сада су затворена јер магија почиње једнога дана, у једно вече, вољом оних који ће нас пустити унутра, гашењем светла и осветљењем новог света у који улазимо падањем зида. Мирис тога света, маске његових људи, речи њихових страсти, сажети животи у сату чуда, костими свих времена, кретање у светлу мрака, логике збивања

1. - Волиш ме?

(комедија)

- Волим.

2. - Волиш ме?

(трагедија)

- Не волим.

3. - Волиш ме?

(драма)

- Не знам.

Варијације

Комедија - Ја те волим (Једно ја одлучује да воли)

- Ја те волим (ја)

Трагедија - Ја тебе волим (Ја зна да постоји ти и

- Ја тебе не волим (хоће да га воли али не може)

Драма - О, Боже, када ћеш да ме волиш?

- Питај Бога (немогуће објаснити)

Музика

Ком. - Подне једнога Фауна

Траг. - Ораторијум

Др. - Цез

Игра

Ком. - Валцер (рука у руци, нога при иози)

Тра. - Ра де деу (један партнер јури другога, испушта га, диже, баца и опет)

Др. - Фламенко (два ватрена бића еротизују се на ивици ножа)

Емоција

- Ком. – Страст (→ ←)
Тр. – Лудило (/ Бог)
Др. – Бес (\ смрт)

Гест

- Ком. Руке пружене према другом телу, ноге на земљи, у вишеструким позама
Тр. Скок у празно, пад на тле, руке подигнуте у полукругу, ноге избачене
Др. Тела склупчана, глава сакривена, ноге изгубљене, руке празне (весе)

Сцениграфија

- Ком. – Соба са више врата и солидним намештајем
Тр. – Планински симболи, бескрај пустиње, мртво море
Др. – Улица са неонским светлима

Светла

- Ком. – Дневно жута
Тр. – Полумрачноплава
Др. – Наранџасто убитачна

Звучи

- Ком. – Породични жагор (труба)
Тр. – Завијање торнада (хорна)
Др. – Киша (добош)

Костим

- Ком. – Фолклорни вез
Тр. – Хитан са модним детаљима
Др. – Доњи веш

Режисер

- Ком. – Случај
Тр. – Бог
Др. – Породица

Тип глумца

Ком.	Стас	Очи	Коса	Глас
	↓	↓	↓	↓
	витак	округле	плава	секси

Тр.	Стас ↓ висок	Очи ↓ огромне	Коса ↓ црна	Глас ↓ оркански
Др.	Стас ↓ низак	Очи ↓ уске	Коса ↓ ретка	Глас ↓ прозукао

Темпо

Ком.	Vivace B dur
Тр.	Alegro cis moll
Др.	Moderato As dur

Чинови

Ком.	Један чин (иначе, нико неће веровати)
Тр.	Пет чинова (иначе, нико неће плакати)
Др.	Три чина (иначе, нико се неће познати)

Ах, да, остаје још прича. Позориште увек прича причу кроз четврту завесу димензије.

- Хоћу да гледам себе – више гледалац
- Добро – каже Позориште – може
- Али, ја хоћу да видим себе онаквог какав јесам
- У реду, биће
- Уствари, увек видим неког другог а себе никако
- Да ли је могуће – пита Позориште
- Да, оца, и мајку, жену, рођаке, пијатеље, али, не знам зашто никако себе
- Можда нисте пажљиво гледали
- Ја да не приметим себе? Свашта.
- Ако нисте у комедији можда сте у трагедији
- Све већа глупост. Невероватно
- А можда у драми?
- Забога! Зашто бих био у драми?
- Негде морате бити
- Зато се и љутим. Нигде ме нема.
- Потражите писца.
- Ја да га тражим? А зашто су онда Шекспир и остали уопште рођени?
- Хоћете да будете Хамлет
- Толико луд нисам
- Нисте покушали код Чехова?
- Доста ми је туге и без њега
- Има ли ту, уопште, некога да ми одговори?
- О, да, овде имате глумаца
- Глумци! Волим да их гледам, чак бих често био глумац али шта они знају о мени

- Они играју Вас
- Они играју себе, мењају само одела
- Хоћете редитеља?
- Не, хвала
- Али, зашто?
- Исувише су паметни за мене. Кад ставе врата на сцену пишу есеје, кад помере столицу говоре о симболу. За њих сам црна рупа, разумете?
- Разумем, али не могу ништа, заиста
- Ко си ти што разговараш са мном?
- Ја сам Позориште
- Зар Позориште може да говори
- Говорим ја
- Ко си ти?
- Ја сам ти!
- Мислиш да те толико волим?
- О, глупости, име ти је гледалац
- О, лудости, име ти је уметност
- Ти своје позориште живиш, човече!
- Ти мој живот зовеш позориштем
- Ти га зовеш животом
- О, Боже!
- Позориште је душа која се брани од твога живота
- Ти мене браниш од мене!
- Најзад!
- Не разумем
- Ја хоћу тебе!
- Да ме покажеш
- Да будем ти. Хоћу твој разлог што живиш, једеш, волиш, стариш, патиш, умиреш
- Толико сам богат
- Толико не знаш шта знаш
- Знам зашто живим а ти... Сада схватам.
- Испао сам из твога раја и хоћу да се вратим
- Упала си у бунар. Безимена
- О, јесам. Јесам.
- И хтела би да се вратиш »горе«?
- Морам да се вратим. Морам.
- Знаш да нема повратка. Никоме и ничему.
- Ако има пада мора бити и успећа
- Изађи из позоришта.
- Како?

Затвори очи.

Реци души збогом.

Отвори врата.

Дај руку анђелу.

Лети.